

Full Informatiu

L'ESPERANÇA CRISTIANA ENCARRILA LA NOSTRA VIDA

L'Esperança és connatural al ser humà que ens infon il·lusions i desitjos de superació de les nostres mancances humanes, i per aconseguir l'ideal o la meta que ens hem proposat per assolir la nostre plena realització humana.

Per tant l'ésser humà no pot viure sense el complement de l'Esperança que és com un alè de vida que ens permet fer camí en mig de les dificultats personals, familiars, socials i de tota mena.

El Ser humà no neix realitzat en cap sentit, sempre parteix de zero o, com diuen els antics, tant com "tábula rasa" és a dir, com una pissarra ben esborrada que no té res escrit.

La nostra feina és a "brazo partido", és a dir, lluitant amb tota la nostra capacitat i esforç per aconseguir aquell objectiu que creiem indispensable per la nostra felicitat.

Si això succeeix a nivell purament, hem d'aixecar a un nivell superior la nostra esperança cristiana que traspasa la realitat de les nostres forces humanes. En la vivència cristiana, aquesta exigència de la nostra condició humana ens és regalada per al Senyor constituint una de les virtuts teològals que rebem en el Sagrament del Baptisme: la virtut de l'Esperança.

La virtut teològica de l'Esperança il·luminada per la virtut teològica de la Fe, ens transporta al món sobrenatural i diví. Ens transportem al món de la Revelació per la qual creiem que les promeses fetes per Yavhé en l'Antic Testament, s'han acomplert en el Nou Testament començant per l'Encarnació del Fill de Déu el nostre Redemptor.

BOTTICELLI, Sandro The Mystical Nativity

El temps de l'Advent ens prepara per a celebrar solemnement aquest esdeveniment històric i salvífic del Naixement de Nostre Senyor Jesucrist en la Nit de Nadal.

El món ha estat esperant aquest esdeveniment durant quatre mil anys, per a que pogués experimentar les conseqüències nefastes que ha portat a la humanitat l'allunyament de Déu pel pecat original i pels pecats personals.

El temps llarg d'espera de la humanitat queda reflectit per la celebració del nostre temps litúrgic de l'Advent, en que sobresurten les grans figures del gran Profeta Isaïes, que va anunciar amb nou segles d'anticipació la Encarnació del Senyor, la figura de Joan Baptista, el Precursor del Senyor, i sobretot la figura de la Verge Mare, Maria.

Entrem a l'Advent amb bon esperit i amb ganes de preparar la nostra vida a la llum de la Paraula de Déu.

Pare Andreu Mª Guim, O.Carm.
Rector

Temps de Advent

SOLEMNIDAD DE CRISTO REY DEL UNIVERSO

Estamos a punto de iniciar un nuevo Año litúrgico (I Domingo de Adviento). En este nuevo año será San Marcos el evangelista protagonista (Ciclo B).

Pero permítaseme ir al último domingo del Año litúrgico, o sea, la Solemnidad de Jesucristo, Rey del Universo.

En el Rito Carmelitano del Santo Sepulcro de Jerusalén, iniciado en el siglo XIII y abolido en 1972, en su etapa de mayor esplendor (siglos XIV al XVI), el Año litúrgico concluía con la Solemne Conmemoración de la Resurrección de Nuestro Señor Jesucristo. Era una segunda Pascua para el Carmelo!

Dicho rito, que fue paulatinamente estructurándose y tomando cuerpo en la Orden del Carmen, se encontraba, minuciosa y fielmente descrito, en el Ordinal del Rito Carmelita del Santo Sepulcro de Jerusalén, compuesto por el gran liturgista carmelita alemán, Siberto de Beka (Siegbert de Beek). Este Ordinal fue aprobado en el Capítulo General de Londres de 1312, y desde este momento se celebraba la liturgia, según este Ordinal, en todas las provincias de la Orden.

El rito romano, en el siglo XX, incrementó su realidad celebrativa con la introducción de una nueva fiesta litúrgica.

Por la Carta-encíclica "Quas Primas", de 11 de diciembre de 1925, el Papa Pío XI instituye en la Iglesia Católica la celebración de la Solemnidad de Jesucristo Rey del Universo.

Pío XI tenía como lema: "Pax Christi in regno Christi" (La paz de Cristo en el reino de Cristo).

Tras la reforma litúrgica del Concilio Vaticano II esta solemnidad, que desde 1925 se celebraba en octubre, pasó a ser celebrada, según un criterio mucho más teológico y pastoral, en el último domingo del Año litúrgico. El Domingo XXXIV es el Domingo de Cristo Rey.

Veamos un poco la teología de esta solemnidad:

El fundamento de la realeza de Jesucristo es la llamada, "unión hipostática", es decir, la asunción de una naturaleza humana determinada por la segunda persona de la Trinidad Santísima (el Verbo). Por esto, Jesucristo, como Dios, por derecho de naturaleza, es rey de la creación. Pero además, Jesucristo, como hombre, es rey de la creación en sentido propio por un segundo título, o sea, por derecho

de redención. El universo, por consiguiente, y, dentro del universo, de un modo destacado la humanidad, viven bajo una monarquía teológica, derivada del hecho de la creación, y bajo una monarquía cristológica, determinada por el hecho de la redención.

El reinado de Jesucristo sobre la humanidad se extiende sobre el doble ámbito de lo sobrenatural y lo natural. Es un reino predominantemente espiritual, cuyo objeto propio está señalado por las realidades interiores del hombre. Es un reino de paz, de justicia, de amor, de vida, de verdad, de gracia, de santidad.

La autoridad real de Jesucristo abarca también las realidades exteriores y sociales del hombre. Es todo el hombre que está bajo al poder monárquico de Cristo, tanto en la esfera de su íntima e irrepetible individualidad como en el ámbito de su conducta familiar, social y política. "Todas y cada una de las realidades sociales y políticas de la humanidad" están de "iure" sometidas a la monarquía cristológica. Sin embargo, Cristo de facto no ejerce este poder directamente por sí mismo. Lo ha dejado "permissive" (permisivamente) en manos de los hombres.

Como consecuencia de lo dicho es absolutamente fundamental el conocimiento de la doctrina social de la Iglesia, para comprender de forma lo más clara posible, cuáles son las implicaciones y derivaciones, tanto familiares, sociales, como políticas del reino de Cristo.

Para ello, una obra del todo imprescindible es el COMPENDIO DE LA DOCTRINA SOCIAL DE LA IGLESIA, editada en el 2005 por el Pontificio Consejo "Justicia y Paz". La edición tipográfica corre a cargo de la Libreria Editrice Vaticana.

En el Compendio se contempla la doctrina social de la Iglesia, desde la más fiel tradición a la vez que enriquecida con todas las aportaciones de la eclesiología del Concilio Vaticano II. El último concilio está próximo a cumplir el 50 aniversario de su convocatoria (11 de Octubre de 1962). Con este fin se celebrará, en los años 2012-2013, un "Año de la fe", tal como lo proclamado el Papa Benedicto XVI mediante la Carta Apostólica "Porta Fide".

El prestigioso teólogo alemán, Joseph Ratzinger asistió, como perito y asesor teológico, al Concilio Ecueménico Vaticano II, que concluyó el 8 de diciembre de 1965.

Fr. Jordi Mª Gil Costa, O.Carm.

L'aspecte Carmelita de **VIURE EN LA PRESÈNCIA DE DÉU**, en l'espiritualitat de la nostra família religiosa ha marcat i marca la seva manera de ser. Crec que es una manera de viure o expressar la nostra marca, el nostre estil de vida o carisma, que es la **íntima amistat amb Déu en la pregària**.

La presència d'alguna persona ens fa propera i abastable la seva realitat les seves i accions, sentiments, en definitiva la seva influència, per tant, tant si es del nostre grat o no ens manifesta, una vida.

Quant aquesta presència es la de Déu, i a més la cerquem i la trobem des de la Fe, esdevé, trobar un gran tresor, donat que es trobar la manifestació del que ens estima amb bogeria i tal com som, es a dir trobem la font de la felicitat i la vida, allò que més desitja el nostre cor.

Aquesta presència en la revelació es dona en diverses situacions i personatges i mai passa sense tenir repercussió en aquell amb el que es troba. Elies es troba amb Déu a l'Horeb i ser li fa present d'aquesta manera; "El Senyor li digué: surt i estigues dret davant meu dalt la muntanya, que hi passaré, jo el Senyor". Tots sabem que se li va

manifestar en el vent suau, aquí Elies, va experimentar en aquest fenomen, la seva força i la seva Voluntat.

En Maria la seva presència es engendradora i dinamitzadora. Quan Maria rep la visita de l'Angel, rep l'Esperit Sant, que la cobreix amb la seva ombra, encarnant en si al Fill de Déu. Ella va estar en presència de Jesús durant gran part de la seva vida, des de el naixement fins a la vida Pública. I després en els moments més importants d'aquesta última etapa de la seva vida terrena acompanyant-lo fins en el moment més dur de la seva Passió i mort.

Estem ja a l'Advent, aquest aspecte Carmelita de cercar i restar a la Presència de Déu en aquesta temps d'espera a la vinguda de Jesús al Nadal, es molt important per preparar aquests període de gran goig. En aquests dies un mitjà que ens ajuda moltíssim a fer present Déu, es la Seva Paraula, donat que en aquesta el seu missatge es fa actual i viu, i com Maria amb l'ajuda de Déu deixem que la Paraula s'encarni en nosaltres i el Messies pugui, néixer créixer i el puguem donar als altres com ella va fer.

Hi ha dos carmelites contemporanis nostres, un, el beat Tito Brandsma, holandès, màrtir per defensar la llibertat de premsa i d'educació en la invasió nazi del seu país. El segon el servent de Déu P. Xiberta, espanyol concretament de la nostra província de Catalunya, i camí dels altars. Ambdós van viure i transmetre amb molt de convenciment LA PRESÈNCIA.

Del primer, a tall de resum presento aquesta frase que expressa molt bé, aquest aspecte de la Presència de Déu; "*Si el pensamiento de cada ser humano viviese esta presencia de Dios, si viviésemos todos nosotros la dependencia total de su presencia, su luz sería tan viva en nosotros que no podríamos actuar si no en conformidad con su santa Ley.*"

Estem més a prop d'Ell, de la Seva Presència, del que ens pensem; **EN ELL, ENS MOVEM, EXISTIM I SOM.**

**P. Jose López
Villalba, O.Carm.**

¿ESTÁS PREPARADO?

El Adviento –repitámoslo otra vez este año– nos invita a la vigilancia ante la venida del Señor. No importa si asistes a misa cada día y cada día comulgas; si eres del Camino Neocatecumenal, del Opus Dei, Legionario de Cristo, Carismático o de los Focolares. Porque a lo que el Adviento nos convida es a no pensar y creer que, en este mundo, todo se acaba el día que nos morimos, Eso es un error y muy grave.

Cristo nos invita a la vigilancia para que no nos durmamos en la espera de su venida. Andar despistados creyendo que siempre son los otros los que se mueren es volver la espalda a la realidad. Tú y yo, querido lector, no estamos exentos (y esto es ser realista no pájaro de mal agüero) de un infarto fulminante, de accidente de coche o de una desgracia natural. Todos los días mueren personas de manera repentina, inesperadamente, sin tiempo a prepararse para ello ni de arrepentirse absolutamente de nada.

Precisamente porque no sabemos cuándo vendrá el dueño de la casa, se nos hace urgencia el estar preparados, el no descuidarnos, el tenerlo todo a punto y estar llenos de la seguridad de que la misericordia de Dios es mayor que nuestra maldad o incluso que nuestra falta de fe.

Hemos de estar alerta ante su venida, lo que supone una vida en vela, en la esperanza de que nuestro Padre y Señor será también nuestro juez. El amor todo lo puede. No olvidemos nunca que se muere según se vive. Por eso el Adviento nos llama a la conversión.

AVISOS

Us recordem que durant l'Advent, de dilluns a divendres, es fa el r s dels Laudes a les 6:30h a la Sala Beat Titus Brandsma (acc s per c/. Francolí). Esteu tots convidats

CONSELL PARROQUIAL

En el darrer Consell Parroquial s'han valorat les necessitats de la Parròquia per mantenir l'activitat pastoral de la mateixa, i s'han establert unes prioritats que no són les úniques, però sí les imprescindibles. En aquesta línia i per al curs 2011-2012, s'ha fet una planificació de despeses que correspon als següents conceptes:

1. Pagament de les quotes corresponents a l'arranjament del sostre del Temple. Reforma feta a causa de les humitats i goteres existents en el mateix. Cal pagar-ho en 6 anys, i s'han de pagar 200 euros mensuals.
2. Reforma de la sala dels Avis "El Club Vedruna", consistent en la eliminació d'humitats, millora dels acabats y actualització del mobiliari.
3. Calefacció: per poder omplir els dipòsits de gas-oil, i realitzar la revisió anual, de cara a l'hivern.
4. Arranjament de les humitats produïdes pels baixants.
5. Projector de vídeo per la catequesis infantil.
6. Barana en les escales per accedir al faristol del Temple: Es precisa una barana perquè els lectors puguin evitar caigudes en pujar o baixar les escales.
7. Rètols informatius exteriors per informar dels actes i el horaris de les celebracions.

El cost total de les despeses d'aquest any es de 22.500  .

La manera prevista per afrontar les despeses,  s passar una col lecta específica per aquest fi, el 1er Diumenge de cada mes en totes les Eucaristies Parroquials. Es col locar  informació en el Temple i en els rètols informatius de la Parròquia per anar informant de les col lectes i la situació econ mica, sense perjudici de que, qui vulgui, pugui realitzar contribucions anònimes.

La data escollida per realitzar la primera col lecta específica es el pr xim 18 de Desembre.

El Consell Parroquial

Donacions per la Parròquia:
"La Caixa" 2100-3262-17-2100339546